

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1349/2022
15.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљених АА, ББ и ВВ, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВа, адвоката Слободана Нешића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан К 142/19 од 15.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 98/22 од 28.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Слободана Нешића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан К 142/19 од 15.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 98/22 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан К 142/19 од 15.09.2021. године окривљени АА, ББ и ВВ оглашени су кривим због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 08.02.2010. године до 29.03.2010. године, а окривљени ББ и ВВ на казне затвора у трајању од по једне године, у које ће им се урачунати време проведено у притвору од 08.02.2010. године до 29.03.2010. године и истовремено одређено да ће се изречене казне затвора извршити у просторијама у којима окривљени ББ и ВВ станују у селу ..., без примене електронског надзора, које не смеју напуштати осим у случајевима предвиђеним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатке казни издрже у заводу за извршење казне затвора. Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка и то трошкове паушала у износу од по 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, и остале трошкове о чијој висини ће суд одлучити посебним

решењем. Оштећени држављани Палестине су упућени да имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 98/22 од 28.09.2022. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Владичином Хану и преиначена пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан К 142/19 од 15.09.2021. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу, окривљене АА, ББ и ВВ због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, осудио на казне затвора у трајању од по две године, у које ће им се урачунати време проведено у притвору од 08.02.2010. године до 29.03.2010. године, док су жалбе браниоца окривљених одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Слободан Нешић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужбе за кривично дело из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ или одбити оптужбу за кривично дело из члана 203. КЗ у вези члана 33. КЗ.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1.ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Слободан Нешић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да радње за које су окривљени оглашени кривим, не садрже законска обележја кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела обзиром да у изреци побијане првостепене пресуде није наведено да су окривљени употребили силу или претњу да ће непосредно напасти на живот или тело оштећених, већ је само дат чињенични опис радњи које су предузели. Према наводима захтева, у изреци пресуде нужно је било навести опис принуде, како због тога што је реч о битном законском обележју кривичног дела разбојништва, тако и због тога што умишљај потребан за извршење овог кривичног дела мора бити управљен и на извршење принуде и на одузимање покретне ствари.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Из законског текста члана 206. став 1. КЗ јасно произилази да је разбојништво сложено кривично дело које се састоји од кривичног дела принуде и кривичног дела крађе, тако да принуда извршена применом силе или претњом да ће се непосредно напасти на живот или тело претходи крађи и представља средство њеног извршења. За постојање овог кривичног дела неопходно је постојање умишљаја, који обухвата свест

да се применом принуде одузима туђа покретна ствар, а како је намера законско обележје кривичног дела разбојништва, кривично дело може бити извршено само са директним умишљајем.

Из изреке побијане првостепене пресуде, произилази да су окривљени АА, ББ и ВВ, у време и на месту описаном у изреци, у стању урачунљивости, свесни свога дела и његове забрањености, чије извршење су хтели, према претходном договору, употребом силе према четворици оштећених држављана Палестине одузели покретне ствари у намери да њиховим присвајањем себи прибаве противправну имовинску корист, услед чега су двојица оштећених - ГГ и ДД задобили лаке телесне повреде, које су ближе описане у изреци пресуде, у којој су, поред тога, описане и одузете покретне ствари и њихова вредност.

Према налажењу Врховног касационог суда, у изреци наведене пресуде, поред субјективних обележја кривичног дела разбојништва из члана 206. става 1. КЗ - умишљаја и намере да окривљени присвајањем туђих покретних ствари себи прибаве противправну имовинску корист, описана су и сва објективна обележја овог кривичног дела, а међу њима и принуда-употреба силе против оштећених, која је у конкретном случају извршена задавањем удараца пиштољима по глави и телу оштећених, при чему предузете радње јасно указују на заједничко деловање окривљених и вољу да кривично дело изврше заједнички. Дакле, у изреци пресуде радња извршења јасно је описана, па не стоје наводи браниоца да у изреци пресуде нису описане радње извршења кривичног дела разбојништва у погледу примењене принуде, јер задавање удараца пиштољем по глави и телу оштећених несумњиво представља употребу силе у смислу члана 206. став 1. КЗ.

Према томе, чињенични опис наведеног кривичног дела за које су окривљени правноснажно оглашени кривим, садржи сва законска обележја кривичног дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, како су то правилно нашли нижестепени судови, па Врховни касациони суд, супротно наводима захтева, налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Слободан Нешић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости опредељује али не образлаже битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП из ког разлога захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, па се Врховни касациони суд није упуштао у разматрање захтева у овом делу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић